

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr.137/11
Luxemburg, 21 decembrie 2011

Hotărârea în cauza C-27/09 P
Franța/People's Mojahedin Organization of Iran

Curtea respinge recursul introdus de Franța împotriva hotărârii Tribunalului potrivit căreia PMOI trebuia să fie radiată de pe lista europeană a organizațiilor teroriste

În mod întemeiat Tribunalul a decis că, întrucât nu comunicase motivele includerii PMOI pe listă anterior adoptării deciziei sale, Consiliul încălcă dreptul la apărare al acesteia

În luna decembrie 2008, Tribunalul a anulat o decizie a Consiliului prin care People's Mojahedin Organization of Iran (PMOI) a fost inclusă pe lista europeană a organizațiilor teroriste ale căror fonduri și alte active financiare trebuiau înghețate¹. Tribunalul anula pentru a treia oară o decizie de acest tip.

Deciziile anterioare ale Consiliului care fuseseră anulate de Tribunal² se întemeiaseră pe o decizie de interdicție a PMOI în Regatul Unit, existența unei astfel de decizii a unei autorități competente la nivel național constituind o condiție prealabilă a înscrierii unei organizații pe lista europeană. Cu toate acestea, PMOI a fost înlăturată de pe lista organizațiilor interzise în Regatul Unit, la 24 iunie 2008, ca urmare a deciziei unei autorități judiciare britanice din noiembrie 2007, care a calificat înscrierea acesteia drept „profund injustă” și „nerezonabilă”.

Totuși, atunci când Consiliul a adoptat o nouă decizie³, la 15 iulie 2008, de actualizare a listei europene, numele PMOI a fost menținut pe aceasta. Includerea acestei organizații era întemeiată pe o informație furnizată de guvernul francez compusă din două elemente: - începerea urmăririi penale de Parchetul Antiterorist de pe lângă Tribunalul de Mare Instanță din Paris în 2001 și - două acuzații suplimentare din 2007 privind membri prezumați ai PMOI. Această informație a fost comunicată PMOI de Consiliu în ziua adoptării deciziei.

Anulând această decizie, Tribunalul a considerat că, întrucât nu comunicase această nouă informație înainte de adoptarea deciziei sale, Consiliul încălcă dreptul la apărare al PMOI.

Deși acest motiv ar fi fost suficient pentru anularea deciziei, Tribunalul a examinat totuși, din motive de exhaustivitate, celelalte argumente înaintate de PMOI. În special, acesta a considerat că începerea urmăririi penale și cele două acuzații suplimentare nu constituiau o decizie a unei autorități judiciare competente în privința PMOI însăși, menționând că Consiliul nu explicase motivele pentru care actele imputabile unor indivizi prezumați membri ai PMOI erau imputabile organizației înseși. În plus, Tribunalul a considerat că Consiliul a adus de asemenea atingere dreptului fundamental al PMOI la un control jurisdicțional efectiv, întrucât nu i-a comunicat anumite informații din dosar pe care autoritățile franceze refuzau să le declassifice.

Franța a introdus recurs împotriva acestei hotărâri la Curtea de Justiție.

Prin hotărârea de astăzi, **Curtea respinge recursul** și confirmă hotărârea Tribunalului.

¹ Hotărârea din 4 decembrie 2008, People's Mojahedin Organization of Iran/Consiliul, [T-284/08](#) (a se vedea de asemenea CP nr. [84/08](#)).

² Hotărârea din 12 decembrie 2006, Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran/Consiliul, [T-228/02](#), (a se vedea de asemenea CP nr. [97/06](#)) și Hotărârea din 23 octombrie 2008, People's Mojahedin Organization of Iran/Consiliul, [T-256/07](#) (a se vedea de asemenea CP nr. [79/08](#)).

³ Decizia 2008/583/CE a Consiliului din 15 iulie 2008 de punere în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 privind măsurile restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului și de abrogare a Deciziei 2007/868/CE (JO L 188, p. 21).

Curtea amintește, mai întâi, că, în cazul unei decizii inițiale de înghețare a fondurilor, Consiliul nu are obligația de a comunica în prealabil persoanei sau entității în cauză motivele includerii sale pe listă. Astfel, pentru a nu i se compromite eficacitatea, o asemenea măsură trebuie, prin însăși natura sa, să poată beneficia de un efect de surpriză și să se aplice imediat. Într-un astfel de caz, este suficient, în principiu, ca instituția să procedeze la comunicarea motivelor către persoana sau entitatea în cauză și să îi acorde acesteia dreptul de a fi ascultată concomitent cu sau imediat după adoptarea deciziei. În schimb, în cazul unei decizii ulterioare de înghețare a fondurilor prin care persoana interesată este menținută pe listă, acest efect de surpriză nu mai este necesar, astfel încât adoptarea unei asemenea decizii trebuie, în principiu, să fie precedată de o comunicare a elementelor incriminatoare reținute, precum și de posibilitatea oferită persoanei sau entității în cauză de a fi ascultată.

În hotărârea atacată, Tribunalul a aplicat aceste principii la cazul în speță și a concluzionat în mod întemeiat că, din moment ce, prin decizie, numele PMOI a fost menținut pe listă, Consiliul nu putea, astfel cum a procedat în acest caz, să comunice noile elemente incriminatoare reținute în privința PMOI concomitent cu adoptarea acestei decizii. Consiliul ar fi trebuit în mod imperativ să asigure respectarea dreptului la apărare al PMOI, și anume comunicarea elementelor incriminatoare reținute în privința acesteia și dreptul de a fi ascultată, înainte de adoptarea deciziei în cauză. Curtea subliniază că protecția pe care o oferă această comunicare este fundamentală și esențială pentru dreptul la apărare.

În continuare, Curtea apreciază că Tribunalul nu a săvârșit o eroare de drept considerând că Consiliul nu dovedise că decizia trebuia să fie adoptată atât de urgent încât acestei instituții îi era imposibil să comunice PMOI elementele noi reținute împotriva sa și să permită ascultarea acesteia înaintea adoptării deciziei în litigiu. Deși este desigur adevărat, astfel cum a susținut Franța, că Consiliul nu putea lăsa să persiste o situație în care decizia anterioară era lipsită de temei ca urmare a radierii PMOI de pe lista britanică, nu este mai puțin adevărat, după cum recunoaște de altfel acest stat membru, că această radiere nu a avut efect automat și imediat asupra deciziei anterioare, care rămânea în vigoare ca urmare a prezumției de legalitate a actelor instituțiilor Uniunii.

În sfârșit, Curtea respinge argumentele îndreptate împotriva motivelor neesențiale ale hotărârii Tribunalului, întrucât aceste argumente nu ar putea determina, în niciun caz, anularea acestei hotărâri și sunt, așadar, inoperante.

MENȚIUNE: Curtea de Justiție poate fi sesizată cu un recurs, limitat la chestiuni de drept, împotriva unei hotărâri sau ordonanțe a Tribunalului. În principiu, recursul nu are efect suspensiv. Dacă este admisibil și întemeiat, Curtea anulează decizia Tribunalului. Atunci când cauza se află în stare de judecată, Curtea poate să soluționeze ea însăși în mod definitiv litigiul. În caz contrar, ea trimite cauza spre rejudecare Tribunalului, care este legat de decizia pe care Curtea a pronunțat-o în recurs.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Claudiu Ecedi-Stoisavlevici ☎ (+352) 4303 3720

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106